

Како испричати ову смешну причу а не понављати Домановића, Нушића, Кафку или Орвела? Најбоље по реду, народски. Ко онај Ваљевац из Времена...

Јун месец ове године. Разбехарало се дрвеће, а са њим и ја. Увати ме нека радост и вера у боље сутра, те реших да се пријавим на конкурс за директорку ст б. Направим ти ја читав план у глави како се за мале паре може дуреди несретни студијобејић, преберем по својим квалификацијама, имам све!

Одштампам уредно шта треба да се скупи од докумената и црвеним плајвајзом кренем да полако откачињем једну по једну ствар...да сам се родила, да нисам осуђивана, да нисам члан ни једне странке, да нијесам у привредном прекршају, да сам 4 године радила у 'делатности која је претезна делатност' студијаб...Аха, мислим се, па ја сам баш у СТБ радила око 4 године сумасумарум, саћу лепо од њих и да тражим ту ћагу.Кад тамо, укњижили ми четрнес месеци! Сазнам ја тако лепо да сам најпопуларније емисије радила на црно, тј да се то, на папиру, није ни дешавало. Једино, кажу, да потврди свети Југослав. Попнем ти се ја на дваеспрви, нема човека, договорим се са посланим да пошаљем маилом елементе потврде, каже мали биће све ок. Кул. Дошо Дан Д, рок за предају, купим ја последње папире, одем до студиаб по папир, кад оно нико није добио сент маил, нема потврде, св Југо није ту. Нема везе, досетих се још неких пет годинаца по независним продукцијама, покупим и то, предам у дваеседмог марта на писарницу....хуууу....

Како умало не постадох кандидат за директора „Студија Б“

Пише: Драгана Кањевац
субота, 04 октобар 2014 14:24

[Блог Драгане Каневац](#)